

[Gert Petersen]

udtrykkeligt tager et initiativ og anmoder om at få indkaldt til en udenrigsministerdrøftelse i NATO.

Jeg synes, det var rimeligt, om Danmark, selv om udenrigsministeren har langt bedre erfaringer end sin hollandske og sin belgiske kollega, støttede deres forslag. Det var det, jeg havde håbet at udenrigsministeren ville give udtryk for at Danmark havde gjort. Nu forstår jeg, at jeg har misforstået det. Det beklager jeg naturligvis. Men så vil jeg opfordre til, at Danmark støtter Hollands og Belgiens forslag.

(Kort bemærkning):

Gade (SF):

Det er tilsyneladende en god ting, at folketinget bliver samlet, så vi i fuld offentlighed får talt om, hvilke oplysninger der kommer partierne i markedsudvalget til del, og hvilke muligheder folketinget har for at kontrollere, for jeg må konstatere, at udenrigsministeren her gav en række tilbud, som vi ikke har kunnet få på markedsudvalgsmøder. Det er 3 uger siden, vi sidst drøftede regeringskonferencen, og et møde blev aflyst med den begrundelse, at der intet nyt var, mens vi i udenlandske aviser kunne læse, at der var adskilligt nyt, bl.a. to nye udspil dagen før.

Udenrigsministeren siger, at den diskussion, der har været uden for dette hus om oversættelser og den slags ting, viser udenrigsministerens gode vilje. I virkeligheden synes jeg, at det er udenrigsministerens dårlige vilje, for da det åbenbart passer i udenrigsministerens kram at offentliggøre det papir, får vi det tilsendt. Jeg er glad for, at vi får det, jeg synes, vi skal informeres, men det er rent faktisk ikke det, vi har bedt om.

Derimod har vi efterlyst på adskillige markedsudvalgsmøder – sidst fordi vi ikke kunne få papiret som en båndudskrift – hvad udenrigsministeren sagde på Danmarks vegne. Nu kan jeg forstå, at der foreligger et tilbud om, at udenrigsministeren vil læse det op. Derefter kan vi læse i referatet i markedsudvalget, hvad indholdet er. Det synes jeg er helt fint, og det siger jeg tak for på SFs vegne. Jeg synes, det var mere simpelt, om udenrigsministeren udleverede talen.

Så er der spørgsmålet om de danske svar på de forskellige udspil. Jeg tror, det er vigtigt, at vi på markedsudvalgsmødet i morgen

får gennemdrøftet, hvordan markedsudvalget kan udøve sin kontrol på dette område.

Det sidste område er spørgsmålene om udspillene. Jeg vil spørge, om udenrigsministeren ikke mener, at hvis der kommer udspil, som indebærer traktatændringer, så bør de igennem en større og mere offentlig procedure end blot forelæggelse i markedsudvalget.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Nu har hr. Gert Petersen igen misforstået mig. Jeg sagde ellers tydeligt før, at Danmark allerede har støttet det hollandsk-belgiske forslag. Jeg udsendte sågar en erklæring om det i går. Vi har støttet det. Så er vi gode venner igen – ikke?

Til hr. Gade vil jeg sige, at der sådan set ikke er noget nyt i mit tilbud om at læse en lang og kedelig tale op. Jeg har tidligere erklæret mig rede til at besvare alle spørgsmål. Det, jeg ikke vil, for det bryder med sædvanlig praksis, er at komme stikkende med alle mulige papirer og afskrifter, for så ved vi godt, at så tager det ingen ende, og vi har papir nok i forvejen.

Jeg har erklæret mig rede til at besvare alle spørgsmål på fuldt sædvanlig vis, men jeg vil advare hr. Gade imod at friste mig til i morgen at bruge udvalgets tid på at genoplæse med salvelsesfuld stemme en lang og usigelig kedelig og usigelig udramatisk tale. Jeg gør det naturligvis gerne, hvis man ønsker det. Men jeg synes, hr. Gade skulle overveje den mulighed, at de dramatiske udpluk fra den, han har læst i et blad, der hedder Det ny Notat, jo kunne bygge på, at det ikke bare er fransk, det blads hjemmelsmænd har vanskeligt ved at forstå, men at der også kunne ligge forståelsesvanskeligheder med hensyn til det danske sprog. Men som sagt er jeg rede.

Til hr. Albrechtsen, der havde en lang diskussion med sig selv om mine mulige motiver til dette ikke at ville svare, kan jeg kun sige, at de nok nærmest ligger i retning af det, som hr. Albrechtsen vælger at kalde min »sædvanlige arrogance«.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg først give udtryk for min taknemlighed over, at jeg allerede så tidligt under debatten får lejlighed til at svare de mange